

[Lizzie Lichtenberg]

denne sag, men man havde taget et generelt skøn ud fra en cirkulæreskrivelse, og det er det, der er angribeligt.

Tinning (VS):

Jeg vil for det første bare gøre opmærksom på den snak, som indtil nu mest socialministeren har boltret sig i, men hvor nu også fru Lizzie Lichtenberg indtager sin plads i koret, om, at dette bare drejer sig om to sager ovre fra Odense, så hvorfor al den megen larm og ballade? Det passer simpelt hen ikke, det er notorisk ukorrekt, det er aldeles forkert. Det drejede sig også, før vi overhovedet begyndte at høre noget om to sager fra Odense fra socialministeren, om sager i Århus. Enhver, der kontakter Århus amtsankennævnet, får at vide, at dér var man allerede, før vi overhovedet for alvor fik denne sag kørt op, i gang med at behandle sager, som drejede sig om unge, der havde anket, fordi de havde fået hjælpen nedsat alene med henvisning til udsendelsen af sultecirkulæret. Og det drejer sig givetvis også – det tror jeg selvfølgelig, for jeg tror ikke, der foregår ting i Århus og Odense og kun dér og ikke i resten af landet – om en lang række andre steder, og det synes jeg er vigtigt at få slået fast som det ene.

Det andet, det er vigtigt at få slået fast, er, at nu har vi jo vores sociale meddelelse her, som handler om beregning af kontanthjælp til unge hjemmeboende, og hvori der står – sådan som jeg nu kan forstå jura og sociallovgivning – helt enkelt, hvordan man beregner kontanthjælp til unge hjemmeboende. Derfor synes jeg, at det, vi må slå fast nu, er, dels at det ikke drejer sig om to sager, men om langt flere, dels at vi har nogle klare retningslinjer for, hvordan man beregner kontanthjælp til unge hjemmeboende, og på et eller andet tidspunkt går jeg ud fra at det fører til, at vi dropper alt det med lovforslag og bemyndigelse, og at det, man så i øvrigt burde foretage sig, selvfølgelig bare var at sørge for, at man fik beregnet noget kontanthjælp til unge hjemmeboende efter det, der står i denne meddelelse, for det er jo ikke to konkrete, helt specielle sager fra Odense, det drejer sig om. Det drejer sig om – det kan jeg vende tilbage til i mit senere indlæg – langt, langt flere unge end lige præcis de to.

Aase Olesen (RV):

Socialdemokratiets ordfører, hr. Taanquist, kommer herop og siger, at hvis det radikale venstre medvirker til at få skabt et retsgrundlag, vil det radikale venstre altså også være medansvarligt for ungdomscirkulæret. Ja, naturligvis. Hvad havde man ellers forestillet sig? Havde man forestillet sig, at det radikale venstre skulle være lige så fejt og ynkeligt, som socialdemokratiet har været her i dag? Jeg tror, det er længe siden, vi har set magen til ynkelig optræden. Vi har at gøre med et parti, som havde regeringen, der udstedte dette cirkulære. Vi har at gøre med et parti, der i november sagde, at det ikke ville være med til at ophæve cirkulæret, da SF og VS foreslog det. Vi har at gøre med et parti, som i lørdags i Radiotinget sagde, at naturligvis stod man ved intentionerne bag cirkulæret. Og så melder hr. Taanquist i dag: socialdemokratiet vil ikke være med til at ændre bistandsloven.

Ja men et ændret retsgrundlag er en ændret lovtekst, og jeg kan forstå, at det vil socialdemokratiet ikke være med til. Det vil sige, at man vil overlade til os andre at finde ud af, hvordan det skal være. Jeg sagde i mit første indlæg, efter hvilke retningslinjer vi vil arbejde med dette problem, men jeg vil dog gerne endnu en gang spørge socialdemokratiet, så man kan få lejlighed til at svare: vil socialdemokratiet eller vil det ikke fastholde sigtet i ungdomscirkulæret og være med til at tilvejebringe det nødvendige retsgrundlag for tidligere socialminister Rold Andersens cirkulære, ja eller nej?

Vi har i dag, den 1. februar, fået at vide, at det holder ikke – på grund af formodningsreglen – og selv om hr. Taanquist ikke synes, han skylder os andre herinde noget svar, så tror jeg, at socialdemokratiske kommunalbestyrelsesmedlemmer og byrådsmedlemmer rundt omkring i landet vil være særdeles interesserede i svaret, ikke mindst når man betænker, at de kommuner, der specielt har været problemer med, er de fire store kommuner i landet: København, Odense, Ålborg og Århus, der mærkeligt nok alle sammen er socialdemokratisk styrede.

Tinning (VS):

For en sjælden gangs skyld kan jeg være enig med fru Aase Olesen. Det er da rigtigt,